

LUONTOARVOSELVITYS 5.9.2025, WARTIAMÄENTIE 2

Alueen luonnonkuvaus

Kaavamuutosalue sijoittuu Hämeenlinnan Tiiriöön. Pieni, alle puolen hehtaarin kokoinen alue jää tien 130- ja liikerakennusten parkkipaikoitusten väliin. Alueen pohjoisosan reunalle sijoittuu jätejakeiden kierrätyspiste.

Topografialtaan pieni kumpare on pääosin multaista lehtomaata. Lehtipuuvaltaisella alueella kasvaa haapoja, raitoja ja tuomia. Seassa esiintyy myös vähän koivuja, nuoria pihlajia ja harmaaleppiä. Havupuista lähinnä nuoria mäntyjä kasvaa alueen reunoilla ja yksi näyttävä, vanha mänty alueen länsiosassa. Kaavamuutosalueen lounaisreunalla on kymmenkunta vaahteraa. Pensaskerroksen yleisiä lajeja ovat punaherukka, vadelma, taikinanmarja ja lehtokuusama. Aluskasvillisuuden valtalajeja ovat paikoin runsaana kasvavat vaahteran, haavan taimet sekä vuohenputki, kielo, kyläkellukka ja ranta-alpi. Kaakko-koillisosan valoisammalla kohdalla kasvillisuus on korkeaa, maitohorsmavaltaista. Alueen eteläreunalla tavataan jonkin verran keto- ja niittylajistoa, kuten huopakeltanoa, pietaryrttiä, ahomansikkaa, rohtotädykettä, natoja ja hiirenvirnaa. Tiheän latvuserroksen vuoksi aluskasvillisuus on paikoin niukkaa. Alueella on jonkin verran lahoja maapuita, pääasiassa ohuita tuomen oksia ja runkoja. Vieraslajeista tavataan tertsuseljoja.

Kuva 1. Kaavamuutosalueen raja.

Kuva 2. Alueen lounaisreunalla kasvaa vaahteroita.

Kuva 3. Puusto on lehtipuuvaltaista, jossa aluskasvillisuuden yleinen laji on vuohenputki.

Kuva 4. Alueen eteläreunassa tavataan niittylajistoa, kuten siankärsämöä ja ahomansikkaa.

Kuva 5. Valoisalla paikalla aluskasvillisuus on korkeaa ja valtalajina kasvaa maitohorsma.

Kuva 6. Alueella kasvaa iäkäs, näyttävä mänty.

Yhteenveto

Kaavamuutosalue on pinta-alaltaan pieni ja muusta luonnon ympäristöstä eristynyt lehtipuuvaltainen, pieni metsikkö. Alue on roskaantunut, joka osaltaan johtuu jätejakeiden kierrätyspisteen läheisyydestä. Puustossa kasvaa iäkkäämpiä tuomia, raitoja ja ohutta lahoppuustoa on jonkin verran maassa. Lounaisreunalla rivissä kasvavat vaahterat ovat todennäköisesti istutettuja. Alueen länsipuolella huomio kiinnittyy erikoiseen ja iäkkääseen mäntyyn, jossa on useita paksuja oksia. Avoimilla alueille puut saavat paljon valoa. Valoisissa oloissa kasvanut mänty voi kehittää leveän latvuksen ja paksut, vahvat oksat. Joten alue on todennäköisesti ollut pitkään avointa ja maaperän rehevyys voi viitata vanhaan peltokäyttöön. Kasvillisuus on melko tyypillistä rehevän maan lajistoa ja vähäravinteisemmalla eteläreunalla esiintyy yleisiä niittylajeja.

Suomen Lajitietokeskuksen lajirekisterin mukaan suunnittelualueella ei ole havaintoja uhanalaisista lajeista. Alueelta suositellaan säästettävän erikoisuutensa vuoksi ja luonnonmuistomerksikin sopiva näyttävä mänty.